

Vanaf september 2022 tot en met begin augustus 2023 woonde en studeerde ik in Tokio, Japan. Voor mijn master Japanese Studies is het namelijk verplicht om een jaar in Japan te studeren en onderzoek te doen voor je masterscriptie. Ik volgde daarom lessen aan Keio Universiteit en werkte daarnaast aan mijn scriptie. Hiervoor ontving ik ook uit eigen initiatief supervisie van Keio Universiteit.

Mijn scriptie heb ik geschreven over vrouwen met gemengde achtergronden in Japan. Zij hebben één Japanse en één niet-Japanse ouder. Hiervoor heb ik 19 jonge gemengde vrouwen geïnterviewd. Een deel van deze interviews nam ik af in het Engels, een ander deel in het Japans. De meeste vrouwen leerde ik kennen nadat ik een berichtje had gestuurd in de appgroep van de internationale studenten van mijn universiteit. Ik vroeg mij af hoe vrouwen met een gemengde achtergrond het wonen, werken en/of studeren in Japan ervaren. Voelen zij zich geaccepteerd, vanwege hun Japanse achtergrond? Of voelen zij zich als buitenstaanders? Ik heb me specifiek op vrouwen gericht omdat zij vaak al met één-nul achterstaan vergeleken met de sociale status van mannen. Daarnaast worden gemengde vrouwen vaak geseksualiseerd vanwege hun uiterlijk, wat veelal als 'exotisch' wordt bestempeld.

Het was van belang dat ik mijn onderzoek in Japan uitvoerde om prospecten te vinden en te interviewen. Bij *in-person* interviews is het contact namelijk persoonlijker dan online en durfden mensen vaak dieper op hun situaties in te gaan. Hoewel ik erop doelde om met tenminste tien verschillende vrouwen te praten, heb ik uiteindelijk 19 interviews af kunnen nemen. Uit deze gesprekken bleek dat iedereen andere ervaringen had en anders tegen Japan aankeek. Dit hing deels af van waar de vrouwen opgegroeid waren, maar ook grotendeels van hun uiterlijk. In Japan woont namelijk maar een klein aantal buitenlanders (zo'n 2% van de gehele bevolking). De meerderheid van deze buitenlanders hebben een Aziatische achtergrond en zijn fysiek niet te onderscheiden van de doorsnee Japanner. Wanneer je er dus wat anders uitziet, val je al snel op. Zo voelden vrouwen die er 'Japans' uitzagen zich over het algemeen comfortabel in Japan en vertelden ze dat ze als 'gewone Japanners' behandeld werden, terwijl andere vrouwen sneller als buitenlander werden gezien, ook als zij de Japanse taal beheersten. Zelfs vrouwen die een groot deel van hun leven in Japan hadden gespendeerd en zich voornamelijk als Japans identificeerden, hadden ervaringen met vooroordelen die veelal aan buitenlanders gekoppeld worden. Zo werd er soms verondersteld dat deze gemengde vrouwen geen Japans spraken, vloeiend Engels spraken, of promiscue waren. Echter ontvingen vrouwen met één witte ouder wel vaak complimenten over hun uiterlijk, ondanks dat ze vaak als 'anders' dan de gemiddelde Japanner werden gezien. Deze vrouwen werden vanwege hun uiterlijk namelijk frequent als mooi en 'exotisch' bestempeld. In de Japanse media hebben veel gemengde vrouwen dan ook een witte en een Japanse achtergrond. Vrouwen met een Japans-Aziatische achtergrond en vrouwen met een donkere huidskleur werden veelal niet op dezelfde wijze geïdealiseerd. Dit lijkt te wijzen op een bewondering voor een witte huidskleur, die volgens eerder onderzoek vooral na de Tweede Wereldoorlog werd aangewakkerd, toen de Japanse samenleving veel Amerikaanse films en andersoortige popcultuur ging consumeren.

Ik vond het ontzettend leuk om deze vrouwen te interviewen. Omdat de interviews zo persoonlijk waren, ben ik zelfs bevriend geraakt met een aantal vrouwen waarmee ik zelfs nu nog contact heb. Het was ook interessant om te zien hoe discriminatie nog steeds een rol speelt in de Japanse samenleving, aangezien men over het algemeen het beeld heeft dat Japanners erg beleefd en groepsgericht zijn. Discriminatie lijkt niet binnen dit stereotiepe plaatje te passen. Voor buitenlanders en mensen met een gemengde achtergrond kan het echter lastig zijn om te integreren

en zich helemaal geaccepteerd te voelen in Japan. Hoewel mijn scriptie niet als representatief kan worden gezien voor de gehele Japanse noch de gemengde bevolking, en gemengde vrouwen bijvoorbeeld ook positieve ervaringen hadden in Japan, toont mijn scriptie wel aan dat xenofobie nog steeds leeft in Japan. Door dit te belichten hoop ik dat er uiteindelijk een meer inclusief beeld zal ontstaan van wie 'Japans' is. De sociologische kennis die ik heb opgedaan hoop ik ook toe te kunnen passen in mijn toekomstige loopbaan.

Ik heb veel geleerd van mijn jaar in Japan. Zo heb ik mezelf beter leren kennen en geleerd om te gaan met tegenslagen. Vanwege mijn vakkenpakket op de Japanse universiteit, wat grotendeels uit sociologische vakken bestond, heb ik daarnaast ontdekt dat het me interessant lijkt om een baan met een maatschappelijke impact te hebben. Ook interviews afnemen vond ik erg leuk en mijn interesse in de journalistiek is hierdoor toegenomen. Mijn studiejaar in het buitenland was daarom erg waardevol. Ik ben dan ook erg dankbaar voor de kans om een jaar in Japan te wonen en de financiële ondersteuning van het Minerva Scholarship Fund.